

# Q-Koorts

## Hernieuwde verwondering voor het wezen van dieren

Door: Wim van Oort op basis van inspiraties van  
Marieke de Vrij

### Wat de Q-koorts ons wil vertellen

Dieren openen onbewuste lagen in ons en onthullen daardoor delen van ons diepere wezen. Door hun woordenloze, vanzelfsprekende Zijn wat zij zijn, spiegelen zij dát wat wij in onszelf nauwelijks of niet doorzien, laat staan erkennen. Door wat de dieren ons spiegelen krijgen we juist de kans een vollediger mens te worden, meer dan wij ons vanuit de individualistische maatschappij kunnen voorstellen. Niets der dieren is de mens vreemd. De mens heeft de verbinding met dieren nodig om te komen tot een diepere substantiële kennis van het eigen zelf. Als we dieren niet vanuit een open hart benaderen en vanuit verwondering beschouwen wie zij in wezen zijn, zullen we altijd in onvolledigheid leven.

De Q-koorts is na de varkenspest, gekke koeienziekte (BSE), de vogelgriep en mond- en klauwzeer (MKZ) het zoveelste teken in korte tijd dat de relatie tussen mens en dier hernieuwde aandacht vraagt. Niet alleen het welzijn van dieren is in het geding, maar ook de gezondheid van mensen. Ondertussen zijn miljoenen kippen, varkens, koeien en geiten opgeofferd in een poging de verspreiding van ziekten te stuiten, maar een koerswijziging in de productiewijze van onze landbouwhuisdieren blijft vooralsnog uit. Kennelijk ontbreekt een dieper

bewustzijn van wat dieren en mensen voor elkaar te betekenen hebben. In dit artikel wordt nader ingegaan op de relatie tussen Q-koorts en de huidige wijze van geiten houden, het respect en de verwondering voor dieren in vroegere culturen en nu, evenals de vraag: Wat hebben wij van dieren te leren?

### Dieren vanuit verwondering beschouwen

Dieren hebben in de loop van de geschiedenis zeer tot onze verbeelding gesproken. We keken met verwondering naar hun kwaliteiten. De vogel was een symbool van vrijheid, die vloog over landsgrenzen heen en had overzicht. Onder de grond leefde geheimzinnige dieren die je maar sporadisch zag. Je had dieren met scherp zicht en een ontwikkeld reukorgaan waar wij alleen maar van konden dromen. We zagen aan hen dat zij iets vertolkten wat wij niet kenden, zoals groepsbewustzijn en telepathische vermogens. Daar was respect voor en gelijktijdig het verlangen die eigenschappen zelf eigen te maken. In de cultuur van de Indianen bijvoorbeeld, werden mensen ingewijd met een totem van een dier, in de hoop de kwaliteiten van dat dier in henzelf tot meesterschap te brengen.

Wat is daar nog van over? In deze tijd spreken dieren, uitgezonderd de huisdieren, veel minder tot onze verbeeldingskracht. Onze vliegtuigen gaan immers sneller en hoger dan welke vogel ook en geen dier is sneller dan onze auto's en treinen. We zijn weliswaar niet telepathisch horend, maar hebben als alternatief telefoon en internet. En om beter te zien hebben we telescopen, satellieten en microscopen. Dat wat wij niet bezaten hebben we kunstmatig eigen gemaakt en gelijktijdig onze dieren afgeserveerd. We zijn niet meer bereid om te zien wat dieren ons spiegelen, wat zij ons geven aan vermogens die wij ons nog niet hebben eigengemaakt.



De nu optredende ziektes dwingen ons om te luisteren en tot actie te komen. Dierlijke ziekten ondermijnen het menselijke immuunsysteem. Antibiotica en hormonen die we dieren geven komen in het menselijke lichaam en genetische manipulatie van dieren heeft eveneens effecten op ons mensen. Natuurlijke selectie door ziekten als MKZ, die tot doel heeft het dierenras te zuiveren van dieren die niet sterk genoeg zijn om te overleven, wordt door vaccinatieprogramma's op kunstmatige wijze verstoord. Anderzijds worden zelfs gezonde dieren geruimd. Het gevolg daarvan is dat dieren onderbewust of bewust getraumatiseerd zijn en daardoor meer verzwakt. De levenszin wordt aangetast en deze is moeilijk te herstellen. Dieren hebben in hun collectief bewustzijn een soort overdracht waarin ze bijvoorbeeld weten dat het niet meer aantrekkelijk is om hier in Nederland geboren te worden. Dit heeft zich bij de varkenspest geuit in een toename van het aantal miskramen en dit zie je nu ook optreden bij geiten.

In traditionele culturen werden dieren alleen gedood als er te weinig andere middelen waren om aan voldoende voedsel te komen. Het dier werd geëerd voor het geven van zijn leven en het vlees werd op eerbiedwaardige wijze genuttigd. Niet in overmaat, maar eigenlijk om de essentie van het dier te laten vermengen met de mensenziel en de eigenschappen in uitwisseling te brengen. In onze westerse cultuur beschouwen we dierlijk voedsel als een hoogwaardig eiwit dat je vanuit gezondheidsoverwegingen moet consumeren. We gaan naar de winkel voor een pak melk en een gefileerd stukje vlees. We zijn vervreemd van de productiewijze en als we op tv beelden zien van een slachthuis schakelen we snel over naar een ander net.

### Het wezen van geiten

Een geit is een heel fijngevoelig dier, zacht geaard, bewust van zijn omgeving, rondkijkend en toch zelfbemiddelend. Een dier wat goed gecentreerd is in zichzelf en daar vanuit kijkt. Ze hebben een verfijnde uitstraling, kunnen in groepsverband dicht bij elkaar vertoeven zonder elanders energieën uit te hollen of aanspraak te maken op een manier van aanwezigheid van anderen waarin zij zichzelf meer gezien weten. Dus sterk gevoelig in afwijzing

of nabijheidservaring. Ze staan zo goed in zichzelf dat ze geen conflicten nodig hebben om hiërarchie te bepalen.

Geiten zijn veelgevend door hun bijzondere geaardheid en hebben een fijnzintuiglijk aanvoelingsvermogen ontwikkeld. Ze vangen veel op door een sterk ontwikkelde reukzin en hun oren staan goed open. Ze zijn weinig ruimte innemend, scheppen zelfs ruimte voor anderen door hun bijzondere uitstraling. Dus ze verkeren in een energieveld waar geaardheid actief is, waar geen strijd gevoerd wordt, waar collectief samenzijn gewaarborgd is, waar de energie hangt van aangehoord te worden en waar gevoelig contact plaatsvindt zonder een over-alerte communicatiestroom. Ze zijn binnen de diersoorten bovengemiddeld ontwikkeld in Zijn. Hun hoorns fungeren als een telepathisch radarsysteem. Als je een dier onthoort doorbreek je daarmee een stuk van zijn telepathisch kosmisch contact; het maakt de dieren willoos en vermindert hun sensitieve vermogen.

Geiten kunnen toe met weinig ruimte, als die maar omgeven is met natuurlijke elementen. Het is geen dier dat alleen maar binnen in een stal wil leven. Een geit wenst zelf te kunnen kiezen om in en uit te lopen en heeft behoefte aan dag- en nachtritme. Geiten zijn kritisch ten aanzien van de kwaliteit van drinkwater. Dauw op gras vinden ze lekker. Levende zaken interesseert ze, dus bijvoorbeeld contact maken met een vogel die fluit of een vogel zien in hun vlucht. Dat vinden ze aangename bezigheden. Een geit is een dier wat in de eigen aard ook een hoge begeestering kent en zich wenst te beroepen op buitengewone zintuigen. Daarin ervaart het zichzelf als een ver ontwikkelde diersoort. Ze houden in principe van cohesie in de groep.

Geiten zijn dieren die langzaam en rustig willen bewegen, die niet op afgestompte wijze door mensenhanden aangeraakt willen worden, bijvoorbeeld ruw weggeduwd na het melken. Want ondanks dat hun lijf wat strakker van structuur is, verdragen ze het niet als mensen dat doen, zeker niet na het afgeven van hun melk. Als geiten onderling te dicht op elkaar staan, dan ervaren ze dat als niet aangenaam, maar daar valt wel mee te leven. Wat de geit prettig vindt is gestreeld te worden tussen de oren, met de palm van de hand op de ▶





achterkant van de schedel en de vingers tussen de oren in, naar achter wrijvend. Dat vindt de geit heerlijk. Dus als je de geit op die manier complimenteert voor de afgegeven melk en je duwt haar niet van je af, maar je loopt vervolgens rustig naar een andere geit, dan voelt die zich erkentelijk iets te geven van wat de ander nodig heeft. Dat houdt ook in dat bijvoorbeeld narrigheid van de verzorger of te harde geluiden of alles wat de lievigheid verstoort, óók hen doet verstoren. Te ruw omgaan met het dier doorbreekt zijn Zijnsconstitutie. Geiten raken dan onverdraagzamer, wat niet hun natuurlijke aard is. Ze worden onproductiever omdat ze niet voor hun nageslacht zog leveren, maar voor iets wat voor hen onverklaarbaar is, waar ze zich ook fysiek niet op gebouwd voelen. En dat maakt dat ze als het ware willen dat mensen zorgvuldiger met hen omgaan.

### **Q-koorts in relatie tot geitenhouderij**

Door de wijze waarop wij met consumptiedieren overweg gaan ontwikkelen zich steeds meer ziektes. Dieren hebben net als mensen een bepaald herkenningsniveau hoeveel andere dieren zij kunnen betrekken en in hun naaste omgeving kunnen dulden. Daarin worden op dit moment grenzen overschreden voor alle diersoorten die als consumptiedieren worden gehouden. Dat maakt dat hun persoonlijke grenservaringen aan eigenheid afkalven en dat hun ziektegevoeligheid toeneemt. Wij hebben er geen idee van dat dieren ziektegevoeliger zijn, omdat doorsnee consumptiedieren maar 1/7 tot 1/3 van hun haalbare leeftijd leven. Ziekteprocessen kunnen zich niet altijd direct tonen omdat dieren hun natuurlijke leeftijdsgrens niet behalen en gedood worden voordat de ziekte zich doet kenmerken. Consumptiedieren zijn veel ziektegevoeliger en hebben meer sluimerende ziektes in zich dan wij zien. Aan de andere kant is het ook zo dat dieren door de huidige intensieve productiewijze langdurig op de proef gesteld worden qua stressgevoeligheid. Daarin ontwikkelen ze eigen manieren om de mens, maar ook andere dieren meer op afstand te houden. Eén van die processen die daar een gevolg van zijn is, dat besmettelijke ziektes zich ontwikkelen, waardoor het ras waar ze zelf toe behoren, verschoont wordt van nadelige effecten van deze productiewijze. Er zullen steeds meer ziektes ontstaan, om mensen

letterlijk op afstand te houden. Zo komen bij alle consumptiedieren ook steeds meer miskramen voor omdat er vaak in de dieren zelf een sterke ontmoediging opgeslagen ligt om zich voort te planten als gevolg van een overbelasting van de aard van het dier.

De Q-koorts is een reactie van geiten op hun welzijn. Het is een gevolg van de dichte opeengepakte van soortgenoten en de productie eisen die het dier te ver gaan. Dit werkt door tot op gemoedsniveau en kan zelfs bij een zwangerschap van de geit gevoeld worden door de vrucht in wording en daardoor leiden tot miskramen. Zelf overleeft het dier nog wel de ziektekiemen, maar intern wordt het afstotingseffect naar buiten toe bevorderd. In de huidige geitenhouderij geven geiten onnatuurlijk lang melk en er wordt onnodig lang aan de tepels getrokken op een wijze die niet eervol naar hen toe is. Het gaat er niet om hun nageslacht te voeden, maar om grootschalige melkproductie voor menselijke consumptie. Gezien het feit dat een tepel een heel gevoelig orgaan is, roept dat een aversie op die als het ware energetisch diep in het lichaam trekt. Waar ze zich zeer bewust van zijn en waar ze zich ook verholgen over voelen is, dat ook de borstkas en het keelgebied daardoor belemmerd aanvoelen. Hoewel ze zogvorming niet zomaar kunnen weerhouden is er vanuit het dier zelf een weerstandsgevoeligheid actief. Dat maakt dat dieren die productiematig gehouden worden zich langdurig vereenzaamd voelen omdat ze zich niet erkend voelen in hun weerstandsgevoelens. Dat maakt tegelijkertijd dat ze nukkiger worden, ook naar soortgenoten toe, die net als zij ditzelfde gedrag vertonen. Wanneer ze vervolgens ook nog grazen in een gebied waar ze te nauw op elkaar staan of alleen dicht tegen elkaar aangedrukt hun voedsel kunnen eten, dan vinden ze dat binnen hun wezenlijke aard een helse onderneming. Niet iets waar ze zelf warm voor lopen. Dat creëert onrust en doorbreekt gelijktijdig hun saamhorigheid. Het is vergelijkbaar met mensen die te lang op een kluitje staan. Je wilt wel verdraagzaam zijn, maar op een gegeven moment krijg je het te benauwd en ben je het zat.

Geiten raken dus onverdraagzamer. Ze worden onproductiever omdat ze niet voor

hun nageslacht zog leveren, maar voor iets wat voor hen onverklaarbaar is en waar ze zich fysiek niet voor gebouwd voelen. Vandaar dat ze als het ware willen dat er een zorgvuldiger omgang is. In noodsituaties zijn geiten bereid melk te produceren, maar niet voor algemene productie.

### **Wat wij van dieren te leren hebben**

*"De mens heeft noodzakelijke verbinding met het dierenrijk nodig, om te komen tot een diepere, substantiële kennis van het eigen zelf. Het dierenrijk is daarmee onderrichtend aan de mens bedoeld en kent daarnaast zijn eigen zelfstandige eigenheid. Wie dit wil verbreken, verbreekt kosmische welvaart."*

Als je je als mens zachtaardig wenst te ontwikkelen, dieper afgestemd op aspecten van het leven die gaande zijn, heb je dieren nodig. Die helpen om je wezenlijk af te stemmen op zaken die dieper in jezelf liggen. Wanneer mensen dieren uitsluiten, dan sluiten ze ook iets in hun herinnering uit van dat wat in hen zelf leeft. Alles wat dieren eigen is, is eigen aan de mens. In ons bewustzijn liggen herinneringen opgeslagen aan wat in het dierlijk leven gespiegeld wordt. Als je daar bewust contact mee maakt en dat durft te aanvaarden, dan verlicht dat je geest.

In iedere schepping ligt iets unieks dat nooit op gelijke wijze bij anderen is terug te vinden. Zowel in dieren als in mensen wordt een weerspiegeling getoond van de optelsom van 'Zijns'-hoedanigheidsaspecten. Als wij ieder wezen dat geschapen is niet eerbiedigen als een Goddelijke afgezant van zijn scheppingsenergie, dan ontnemen we onszelf de mogelijkheid om te leren van de brede geschakeerdheid van de Goddelijkheid op zich. Als je afgescheiden denkt en handelt en afgescheidenheid ervaart, dan roep je uiteindelijk destructie over jezelf af, want in wezen is er geen gescheidenheid in de Schepping, slechts een ogenschijnlijke scheiding.

Dieren hebben iets heel speciaals en eigens, iets wat heel diep verborgen leeft in ons menselijk onderbewustzijn, dat vraagt om beantwoording. Het gaat er niet om in exact dezelfde hoedanigheid te geraken, maar om hen als een wegwijzer te zien naar gebieden in onszelf die nu nog onbewust zijn

en die we vanuit een geestelijke noodzaak met de tijd méér bewust dienen te worden. Bijvoorbeeld het ontwikkelen van verziendheid, het overzien vanaf afstand, zoals een adelaar zwevend op grote hoogte. Maar ook in de zogenaamde simpelheid van de mus of het miertje zitten eigenschappen waarmee wij, door nauwkeurig te kijken en te doorvoelen, ons kunnen vereenzelvigen. Zij kunnen iets bijzonders in ons raken en daardoor in onszelf iets tot ontwikkeling brengen, waar je in eerste instantie niet direct aan zou denken.

Het dier is niet denkend van aard, maar puur ervarend. Hogere diersoorten hebben een heel hoog wetend ervaringsniveau, waarin wat wij 'denken' zouden noemen niet gesepareerd leeft, maar in eenheid valt met voelen. Er is geen afzonderlijk denken actief. Het dier ontmoet zichzelf in relatie tot de mens vanuit een doorlopende Zijnsconstitutie; en van daaruit ervaart hij andere wezens. Wij trachten door middel van meditatie in 'Zijn' te geraken; dieren huizen daar van nature in. De mens is vooral gericht op verbale herkenning en ondersteuning van dat wat hij ontmoet en scheidt daarmee denken en voelen. Hij tracht op die manier eerst een basis voor zichzelf te creëren, voordat hij tot acceptatie komt van wat hem omringt. Hij wil eerst begrijpen alvorens hij handelt en daarmee de controle handhaven.

De Westerse mens ziet zichzelf ook als de hoogste trede van de schepping, waardoor hij andere levensvormen als lager beschouwt. Door het tekort aan wezenlijke afstemming op de andere scheppingsvormen om hem heen, doet hij zichzelf tekort. Alle karaktereigenschappen van dieren zijn op een onderbewust niveau ook in ons aanwezig en de dieren spiegelen ons dat voortdurend. Maar dit fundamentele feit ontkennen we categorisch, waardoor we collectief akkoord gaan met het dierenmisbruik en dierenleed waarvan we allemaal op de hoogte zijn. Als hierin geen veranderingen komen, zullen er steeds ernstiger dierenziektes de kop op steken, die ook steeds dieper zullen ingrijpen op het mensenleven zelf.

*Bron: Een vijftal lezingen van Marieke de Vrij  
Periode: Mei 2001 - December 2009*

